

Traag met de toeters

GENT — Het Lokaal en Experimenteel Festival, te Gent georganiseerd door de Stichting Logos, opende woensdagnamiddag met een tocht op de Leie van de Klankboot. Godfried-Willem Raes bedient de akoestische reaktiemotor, bestaande uit een uiterst lawaaijige kollektie, anarchistisch gestemde klaksons. Hoe luider de toet, hoe hoger de snelheid van de boot. Sopraan-klaksons sturen de boot naar rechts, de bas-kollega's

zorgen voor de afwijking naar links. Doordat de twee inzittenden niet genoeg gewicht in de boot legden, spuwden de meeste toeters hun gezang boven water uit. Joris De Laet was dan ook gedwongen dit staaltje van hoogtechnologisch avantgardistisch vernuft manueel bij te springen met de roeispaan om toch vooruit te komen.

(osk/foto HENDRYCKX)

Een primeurtie voor kunstminnaars

20/07/87

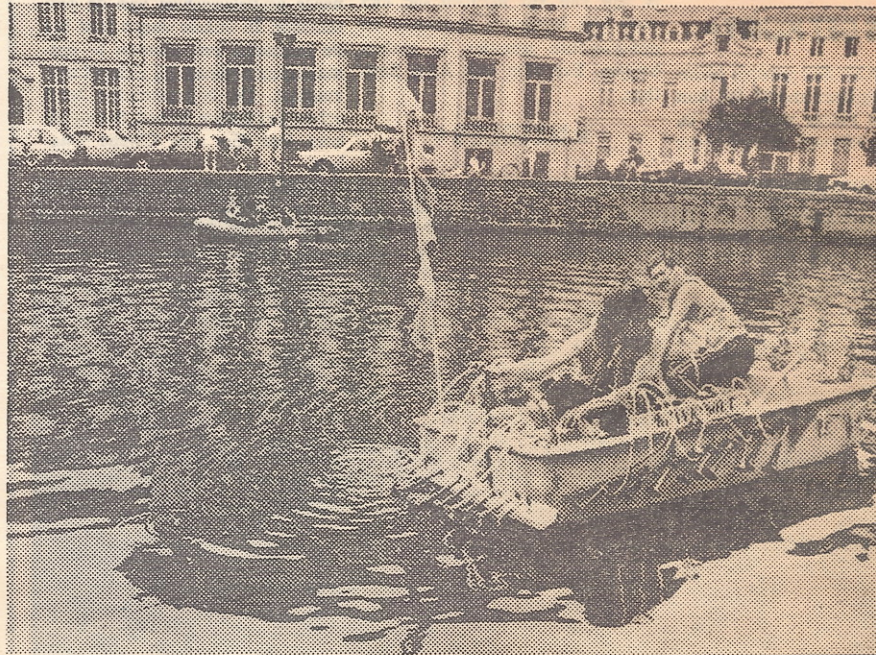
Logos (het laboratorium voor avant-gardemuziek) laat autoklaxons in (regen?)water blubberende en toerende geluiden produceren.

Logos lef-festival ingetoeterd op de Leie

Tot 15 augustus organiseert Logos, een stichting die zich bezighoudt met het maken en promoten van experimentele muziek, een 'Lokaal en experimenteel Festival'. Dit derde Lef-festival stak gisteren letterlijk van wal met de tewaterlating van de klankboot.

DE stichting Logos houdt zich bezig 'de opbouw van een creatieve muziekkultuur als tegenwicht voor de algemeen gangbare opvatting over muziek als ontspannend consumptiemiddel' aldus het Logosblad. Door middel van alternatieve instrumentenbouw, waarbij de meest vreemde elementen met elkaar gekombineerd worden met het doel muziek voort te brengen, vormingswerk allerhande en natuurlijk optredens (meestal van het Logos-duo Godfried Willem Raes en Moniek Darge maar ook van aanverwante geesten) trachten zij de experimentele en avant garde muziek ruimere bekendheid te geven. Zij traden o.a. op in Canada, Australië en Amerika. De activiteiten van Logos staan dit jaar in het teken van 'de openbaarheid, het publieke, de straat en de bijzondere akoestische ruimtes'. De optredens of beter, performances in het kader van het festival, hebben plaats in wel zeer onorthodoxe ruimtes: de ruines van de Gentse St-Baafabdij, de leegstaands UCO fabriek aan de opgeëistenlaan, de tunnel aan het eind van de Norbert Rousseau-laan in het Citadelpark, de kiosk in hetzelfde Citadelpark. Woensdag om 15 uur werd de klankboot, onder de verbaasde ogen van nietsvermoedende toeristen en argeloze stadsgenoten, tewatergelaten op de Graslei. De boot, een kleine reddingsloep, behangen met toeters die elektronisch in werking kunnen worden gesteld, trakteerden de toevallige voorbijgangers op een wel heel bijzonder concert. Samen met de toetkuip, een ander vreemdsoortig instrumentfiets voortgesproten uit het gelukkig gestoorde brein van Godfried-Willem Raes en gevolgd door een rubber sloepje waarop een overture voor 2 tuba's ten beste werd gegeven,

werd Gent op zeer originele wijze in zijn zomerslaap gestoord. Raes: 'Volgens mijn berekeningen moet de sloep varen door de luchtstoten van de toeters. Een boot gedreven door muziek als het ware'. Er kwam echter een roeispaan aan te pas om de tocht van de Graslei naar de Voorhoutkaai nog op dezelfde dag tot een goed einde te brengen. Met luid getoeter, geloei en getromp werd vervolgens ruchtbaarheid gegeven aan de opening van het Lef-festival. U bent bij deze verwittigd. De juiste data en uren van de optredens vindt u terug in de regionale agenda ergens op deze pagina. (HVK)

Godfried Willem Raes op zijn klankboot gedreven door muziek. (Foto MIX)

De toetkuip: een vreemdsoortig fietsinstrument brengt leven in de stille Gentse straten. (Foto MIX)

teaterproductie op de pröppen. volop aan de slag. producent Guy Baguet op rustigags ter plekke bedenken." kozen. En voor je het me vraagt. najaar." (KYK)

LEF, een ode aan de creatieve vindingrijkheid

In kinderschoen groeien onstuitbare tenen

Woensdag 12 augustus, eerste dag van het Lokaal en Experimenteel Festival. Aan de Graslei werden we gekonfronteerd met de Klankboot van Godfried-Willem Raes en Joris De Laet; in de Sint-Baafsabdij maakten we kennis met Abbeysounds van Moniek Darge, Bop till it's burried van Guy De Bièvre en J.E. op 78 toeren.

GENT — LEF heeft het aangedurd dit jaar de openbaarheid met zijn eigenzinnige produkties te konfronteren. Het aanbod tijdens de eerste festivaldag was gevarieerd, de lokaties goed gekozen. Ook al hebben we ons vrijwel konstant geamuseerd, toch menen we dat één en ander krachtiger en origineler kon, dat het de experimentele dimensie vooralsnog mangelt aan maturiteit. LEF is in elk geval een gebeuren dat toekomstperspektieven biedt en dat we graag zouden zien uitgroeien tot een jaarlijkse ode aan creatief en alternatief muzikaal-artistiek vernuft.

Een korte maar opvallende krachtaandrijving, vormde het optocht doorheen de stadskern luidruchtige voorspel tot de toet met de Toetkuip, een op wielen waterlating van de al even luidre plaatste persluchtklakson-in-ruchtige Klankboot. De feestelijke gebeurtenis werd bovendien

met een dobberend bootje tuba, belangstelling van het „en passant" met dit ooverdovend staal van nautisch vernuft gekonfronteerde publiek, dreven behuushaven, de Kongostraat. Zelfs aan de einder vergingen ze niet in stilte.

Die Klankboot wordt aangedreven door enkele tientallen klaksons en spuwt lawaai als een speedboat. Godfried-Willem Raes bestuurt de sonore bom met behulp van een computer. Ondanks de kilo's decibels die de toeters uitbraakten, kwam de Klankboot slechts tergend langzaam vooruit. Door de te kleine diepgang, mondden te veel toeters boven het water uit, waardoor hun energieke trillingen weinig stuwende respons kregen van het Leiewater. Van daar dat energiebron Joris De Laet krachtig diende bij te sprin-

mentaren van bezoekers: ingrediënten die niet echt spectaculair of origineel kunnen worden genoemd, maar die wel op een stemmige wijze een harmonisch mijmerende eenheid vormden met de architecturale entourage.

Guy De Bièvre had, voor de realisatie van Bop till it's buried, beslag gelegd op de binnentuin. Drie gekostumeerde en gedaste heren leggen een met signaalband aangeduid parcours af en slaan intussen zeventig palen in de grond. Ritmisch uitgevoerde arbeid is gedeelde arbeid, vandaar zeventig stukjes partituur die het kollektieve slagwerk moeten coördineren. Naarmate de fysieke uit-

putting stijgt, daalt de precisie en de slagkracht. De eigenlijke zin van die chaos aan het eind van de schepping, is ons echter ontgaan.

J.E. had, vermoemd als short- en badhanddoek, bezit genomen van het 12de-eeuwse lavatorium. Op 78-toerentocht leidde hij het publiek naar de waterput-met-ingebouwde-luidspreker, en van de ene naar de andere kant van zijn schaaakbord. Met door sentiment overwoerde oldies pollueerde deze toeri-artiest op een minzame maar efficiënt ludieke manier, de rust van deze geruineerde oaze aan de rand van de Gentse binnenstad. (OSK)

ZIEKENHUIZEN

Trek in een portie verruimd auditief bewustzijn?

LEF in alle toonaarden

GENT — Van 12 tot 15 augustus slaat het derde Lokaal en Experimenteel Festival (kortweg LEF) toe op het water, in het park, in het stadscentrum, en in de Sint-Baafsabdij. LEF wordt georganiseerd door Stichting Logos en alle projecten staan dit jaar in het teken van de openbaarheid, het publieke, de straat en bijzondere akoestische ruimten. Op het programma soundscapes, performances, klankinstallaties en improvisatie: veelkleurige vlaggen die een al even bonte auditieve en visuele lading dekken.

Twee eigenschappen hebben alle LEF'ers gemeen: ze zingen zoals ze gebekt zijn en steeds in niet-alledaagse toonaarden. Zo wil elk op zijn manier, de een al wat luider en opvallender dan de ander, bewustzijnsprikkels uitzendend die verondersteld worden bij te dragen tot een verruimde sensibiliteit voor de akoestische identiteit van bepaalde omgevingen. De volledige festivalkalender ziet er als volgt uit.

Woensdag 12 augustus, van 15 tot 17 u., op de Leie (Sint-Michielsbrug tot Oudburg): de Klankboot van Godfried-Willem Raes.

Zware klaksons en scheepshoorns vormen de akoestische reaktiemotor van de Klankboot. De klanken die zij onder water uitstoten, stuwen het gevaarte voorwaarts doorheen de woeste baren. Hoe luider de toet, hoe hoger de snelheid van de boot. Sopraan-klaksons sturen de boot naar rechts, de bas-kollega's zorgen voor de afwijking naar links. Het klinkende resultaat kan zowel boven als onder water — opgelet voor de inktvissen — ten zeerste gewaardeerd worden. Snorkels zullen aan de moedigen te huur aangeboden worden. De tocht met de Klankboot wordt voorafgegaan door een optocht met de Toetkuip, dwars door Gent, van de Kongostraat op naar de Gentse Kongostroom, de Leie.

Paters

Om 20 u., in de Sint-Baafsabdij, Abbeysounds, een environment van Moniek Darge; Bop till it's burried, van Guy De Bièvre.

Abbeysounds vormt een rituele ode aan de sereniteit van de 12de-eeuwse Romaanse abdijrefter. De hypnotische geluiden van die ruimte, met hun repetitief karakter en natuurlijke nagalm, worden, samen met de verbale impressies van diverse bezoekers en geregistreerde omgevingsgeluiden, verwerkt tot een soundscape-installatie. Getallenmagie, vuur, licht, lucht, water en steen vormen de belangrijkste ingrediënten van dit projekt. De bezoekers van Abbeysound worden uitgenodigd die elementen alchemisch te verwerken tot een fascinerend nieuw patroon.

„Bop till it's burried” vindt plaats in open lucht. Drie tot vijf spelers leggen een vooraf uitgestippeld traject af en kloppen intussen 70 keer een paal in de grond. Het ritme van de hamerslagen staat genoteerd op 70 stukjes karton. De fysieke konditie van de uitvoerders is in belangrijke mate bepalend voor het sonore eindresultaat.

Piep

Donderdag 13 augustus, vanaf 20 u., in de UCO-fabriek „de Hemptinne”, Opgeëistenlaan. Building A noise, van en door José Van Den Broucke; piepschuimkonstrukties bespeeld door George Smits.

Bij „Building A noise” (Een A-geluid bouwen) staat de performer tussen een roos en twaalf op elkaar gestapelde bouwstenen. De roos is gegroeid en verhandeld. De stenen zijn gekocht en afgehaald op het bedrijf waar de vader van de performer overleed tijdens het verrichten van fysieke loonarbeid. De dood van de vader en het uitvoeren van de performance hebben als datum 13 augustus. Tussen het start- en stopsein verloopt de performance als een ritueel van

steeds herhaald opstapelen en omverwerpen van de materie. Geluid wordt aandachtig geregistreerd en ontwerkelijk teruggegeven aan de audio-ruimte. De performance wil de toeschouwer een beleef-moment aanbieden waarin hij/zij al dan niet het eigen verhaal van verlangens en vermoeidheid kan plaatsen.

George Smits is geobsedeerd door de versterkende akoestische eigenschappen van piepschuim. Piepschuim is goedkoop, makkelijk hanteerbaar, en men kan er prima resonantiekasten mee bouwen. Piepschuim in combinatie met hout (bamboe), metaal (snaren en veren) en glas geeft het ontstaan aan indrukwekkende klankskulpturen.

Vrijdag 14 augustus, om 17 u., EGW-gebouw, Wilsonplein. slagwerkinstallatie van Dirk Wauters. Vanaf 20 u., in de „tunnel” van het Citadelpark, twee klankperformances: The great crate crash, van Guy De Bièvre. Dessert/Desert, van Jonas Wille.

Dirk Wauters integreert beeldhouwen en musiceren in zijn slagwerkinstallaties, grote metalen konstrukties, die de uitvoerder als een kooi omsluiten. Op zijn programma staat een confrontatie „à l'improviste” met de architectuur van het EGW-bouwwerk.

„The great crate crash” wordt uitgevoerd door vijf spelers, in het bezit van 76 lege houten kratten en een twintigtal verse grassprietten. Vier grasblazers, elk achter een muur van 19 kratten verborgen, nemen het op tegen een krattenklopper. De grasblazers stoppen pas met blazen als de kratten zijn verdwenen en het publiek er helemaal door omsingeld is.

„Dessert/Desert (versus: l'art de la table)” is een performance in tien taferelen. Alleen God weet wat Jonas Wille zal uitspoken.

Zaterdag 15 augustus, vanaf 15 u., in het Citadelpark: improvisatie door het Brusselse VAN-

trio (op de kiosk); Rumming Drunners, van Guy De Bièvre (in het openluchttheater).

Jean Michel Van Schouburg, gitaar, Daniël Van Acker, contrabas en Kris Vanderstraeten, slagwerk, vormen het VANtrio. Samen produceren zij raschte vrije improvisatiemuziek. Geen toegevingen, geen vaste structuren en zeker geen partituren: alles wordt op het moment zelf interaktief in elkaar geslagen, geplukt en gestreken. Die subtiele muziek vergt aandachtige oren.

„Rumming Drunners” is een ingewikkelde muzikale estafette-loop. Slaginstrumenten hangen hoog boven de grond aan twee waslijnen. Van de uitvoerders wordt verwacht dat ze heen en weer lopen en op het juiste moment de juiste sprong maken en het juiste ritme op het juiste instrument kloppen. De fysieke paraatheid van de uitvoerders is ook hier in belangrijke mate de maat van alle dingen, zeker de ritmische.

Doorlopend te bewonderen: Halte, van Godfried-Willem Raes (tramhalte Gravensteen, do-vrij-zat., van 14 tot 17 u.; Street Music, van Eric De Visscher (winkelcentrum binnenstad, wo-e-do-zat., van 10 tot 13 u.); Abbeysound, van Moniek Darge (Sint-Baafsabdij, wo-e-do-vrij-zat., van 9 tot 12 u. en van 13 u. 30 tot 17 u.).

De openluchtinstallatie Halte laat u op een veilige manier, via een oorprothese, luisteren naar het geluid van de aanstormende trams en Indianen.

Straatmuzikanten worden zeldzaam; in de straten heerst de uniforme banaliteit van Muzak. Street Music stelt die toestand op een paradoksale wijze en vrij onopvallend in vraag.

Het merendeel van de LEF-manifesties kan gratis worden bijgewoond. Voor een bezoek aan de Sint-Baafsabdij betaalt men 40 fr. De toegangsprijs voor de performances in de UCO-fabriek bedraagt 150 fr. (reduktiehouders betalen 100 fr.). (OSK)